

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 16 maja 2018 r. w sprawie T-23/17, Barnett/Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES), wniesione w dniu 26 lipca 2018 r. przez Inge Barnett

(Sprawa C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inge Barnett (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES)

Żądania wnoszącego odwołanie

Tytułem głównym:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 maja 2018 r., Barnett/EKES, T-23/17, EU:T:2018:271;
- stwierdzenie nieważności decyzji EKES z dnia 21 marca 2016 r., wydanej celem wykonania wyroku z dnia 22 września 2015 r., Barnett/EKES, F-20/14, EU:F:2015:107;
- obciążenie EKES kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 maja 2018 r., Barnett/EKES, T-23/17, EU:T:2018:271;
- stwierdzenie nieważności decyzji EKES z dnia 21 marca 2016 r., wydanej celem wykonania wyroku z dnia 22 września 2015 r., Barnett/EKES, F-20/14, EU:F:2015:107;
- nakazanie EKES wypłacenia skarżącej kwoty 207 994,14 EUR tytułem odszkodowania wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia wymagalności, według stopy ustalonej przez EBC dla głównych operacji refinansujących, powiększonej o trzy i pół punktu, oraz kwoty 25 000 EUR z tytułu doznanej krzywdy;
- obciążenie EKES kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd popełnił szereg naruszeń prawa, uznając, że EKES mógł, wykonując wyrok SSP, ograniczyć się do ponownego rozpatrzenia jej kandydatury w odniesieniu do domniemanego interesu służby, który został określony trzy lata po przyjęciu pierwszej decyzji odrzucającej tę kandydaturę a był nieznanym stronom do dnia 21 marca 2016 r. Taki domniemany interes służby, który eliminuje wnoszącą odwołanie z listy beneficjentów, ponieważ jest niezbędny dla właściwego funkcjonowania służby nie ma związku z obowiązującymi OPW EKES-u. Ponadto ten rzekomy interes został przywołany bez konsultacji ze wspólnym komitetem. Ten wspólny organ wskazał natomiast w 2013 r., że w przypadku wycofania się jednego z dwóch beneficjentów środka, pojawiłaby się propozycja, by przyznać tę korzyść wnoszącej odwołanie, biorąc pod uwagę interes służby.

Wnosząca odwołanie podnosi również, że Sąd naruszył powagę rzeczy osądzonej, którą posiada wyrok SSP.

Wreszcie zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa w tym znaczeniu, że Sąd uznał, iż pomimo uchylenia podstawy prawnej niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji, EKES był nadal właściwy do przyjęcia decyzji w odpowiedzi na kandydaturę wnoszącej odwołanie. Odpowiadając na ten zarzut, Sąd wypaczył argumenty podniesione przez wnoszącą odwołanie na poparcie zarzutu braku właściwości.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 19 czerwca 2018 r. w sprawie T-86/17,
Le Pen/Parlament Europejski, wniesione w dniu 9 sierpnia 2018 r. przez Marion Le Pen**

(Sprawa C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Marion Le Pen (przedstawiciel: R. Bosselut, avocat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r. wydanego przez szóstą izbę Sądu w sprawie T-86/17;

W konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 5 grudnia 2016 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji 2009/C 159/01 biura Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posłów do Parlamentu Europejskiego”, ze zmianami, stwierdzającej wierzitelność w wysokości 298 497,87 EUR;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2016-1560, doręczonej w dniu 6 grudnia 2016 r., informującej wnoszącą odwołanie, że została wobec niej stwierdzona wierzitelność zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 5 grudnia 2016 r., dotyczącą zwrotu kwot niesłusznie wypłaconych z tytułu z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, stosowania artykułu 68 przepisów wykonawczych do statutu oraz art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaką należy przyznać wnoszącej odwołanie tytułem zadośćuczynienia doznanej przez nią krzywdy wynikającej z bezpodstawnych oskarżeń przedstawionych przez zakończeniem dochodzenia, z naruszenia jej wizerunku, a także z bardzo poważnego zakłócenia jej życia osobistego i politycznego spowodowanego wydaniem zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaką należy przyznać wnoszącej odwołanie z tytułu kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania;
- przed wydaniem orzeczenia: wezwanie Parlamentu do przedstawienia akt postępowania administracyjnego w sprawie CG, wykazu wejść i wyjść CG do i z siedziby Parlamentu w Strasburgu i Brukseli, anonimowego pisma, które spowodowało wszczęcie spornego postępowania, oraz akt sprawy toczącej się przed OLAF-em dotyczącej wnoszącej odwołanie i jej asystentki.